

Aby se člověk osvobodil, abychom naši cestu ke štěstí, musíme mít kompas v sobě, v hlavě, v srdci... kompas se strelkou, která nám jedním koncem ukáže, co je nutné nenávidět a druhým, za čím je třeba jít

Petr Jilemnický

Tak tedy - tohle je Hronov

Hronov, u jehož jména by v těchto dnech měla být zřejmě všechna písmena psána jako písmena velké abecedy, tak se nastrojil a nachystal na všechnu tu slávu. Na člověka, který prožívá tento HRONOV poprvé - alespoň právě takto působí. Novinář ztratil na chvíli i vědomí tužky, pera či stroje a přál by si stát na stupních Jiráskova divadla jako kterýkoli z členů některého z těch souborů, které získaly právo tu vystupovat, cítit trochu to chvějivé mrazení v zádech, když slyší od předsedy MNV velká jména naší divadelní a literární historie, a říká si: Člověče, tak tedy až sem jsme to s tou naší dobrovolnickou Thespidovou károu dotáhli. A co až se vrátíme? Potáhneme to dál se vši krásou, nervozitou i risikem bolesti a proher. Neboť být dobrovolníkem kumštu - to vlastně znamená především být vždycky v první linii. Platilo to sice vždycky, ale ne vždycky a u všech tolik. A dneska - jak potvrzuje zrovna HRONOV - to zřejmě platí už pro hodně, ba snad pro více než nadpoloviční většinu souborů a jejich členů.

Tak tedy - tohle je a zřejmě už navždycky bude - HRONOV.

Kdo je Jaroslav Dietl?

Kdyby se někdo zeptal ještě před rokem, řekl bych, že dramaturg Čs. televize. Kdyby to nestačilo, musel bych přiznat, že sedává ob stůl v jedné kanceláři, že s ním je většinou dobře a pak ještě, že nosí brejle.

Když se však na Jaroslava Dietla zeptáte dnes, je to docela jiná věc. Do literatury se totiž vstupuje bez

ohlášení a sezóna 1958-59 je rokem zrození Jaroslava Dietla.

Kdo je tedy Jaroslav Dietl jako spisovatel?

Především mladík. Narodil se r. 1929 a když psal „Hody sv. Kateřiny“, nebylo mu ani 28 let. Tuto skutečnost nedovede ocenit jen ten, kdo je hodně zlomyslný, nebo ještě mladší.

Není však mladý jen on sám, mladé jsou především jeho práce. Mladé jsou samozřejmě také texty k písničkám, které psával za svých studií na brněnské textilní průmyslovce pro mládežnické soubory. (Vždyť i ta nejznámější - „Jde Frantík kolem zahrádky...“ má jen dvě jednací postavy, - ale oba „byli mladí“.)

Mladé jsou povídky, které uložil v době, kdy studoval filmový scénář na Akademii musických umění, do nejrůznějších humoristických časopisů a také do Dikobrazu.

Kdo pamatuje několik jeho satirických pásem, filmové scénky „Příběhy láskyplné“ a především „Baron Kaplan“ a „Etuda pro kontrabas“, psané pro televizi, ten ví, že to jsou záležitosti neméně mladé, především svou spontánní,

všezaplavující radostí ze života, který je u Jaroslava Dietla od začátku do konce plný dobré myslí.

A taková je tedy i naše věrejší hra „Hody sv. Kateřiny“. Její pisatel, divadelní autor Dietl je tedy vlastně přes své mládí Jaroslavem Dietlem nejstarším. Sam dost dlouho byl zázračným filmařem a také „Hody“ byly původně filmovým scénářem. Tím humornější, takřka dietlovsky humorná je i jejich cesta přes zásuvky dramaturgie Státního filmu na jeviště Divadla S. K. Neumanna a nyní zpět do filmu, kde se z „Hodů“ připravuje opět jednou filmový scénář.

Zatím však dokončil J. Dietl svou další hru „Pozor, pokušení!“, která bude mít premiéru zase v Libni, v jejím středu stojí zase mladý člověk a zase je to hra ze současnosti.

Právě proto, že jsou práce Jaroslava Dietla přímo naplněny současností, nedovedu si zatím představit, že by napsal historickou hru. On, myslím, také ne.

A v tom je, kromě jeho nadání a velké pily, když chcete vědět, i ta nejkrásnější naděje.

Vladislav Čejchan

BRATSKÁ STRETNUTIA

Včera som sa rozprával s rodeným Hronovanom. Že vraj iba teraz počas Jiráskova Hronova, sú Hronovčania „ve své kůži“. To akoby chcel povedať, že sa im páči augustový ruch. Každoročný augustový ruch!

L'udkovia zlatí! Bez sentimentality a zbytočnej romantiky dovol'te, aby som vám proste a jednoducho povedal: Hronov sa mi páči. Má svoje čaro. Aké? Svoje každodenné čaro.

Chodíš, sedíš, rozpráváš so známymi i neznámymi. Zájdeš na miesta, ktoré sú nám - Slovákom - rovnako blízke ako Čechom. Totiž, k vysvetleniu, musíme vám Majstra Jiráskova aj trochu ukradnúť.

Majster Alojz Jirásek mal rád Slovensko. Niekoľkokrát ho navštívil, našiel tu nových i starých priateľov ako napr. Hviezdoslava, Jozefa

L'udevíta Holubyho, Pavla Križku, Vajanského, bratov Daxnerovcov a iných. V jednom z listov dokonca Križkovi napísal, že by chcel na Slovensku bývať, a to pre krásu slovenského človeka a prírody.

A my, Slováci, prichádzame dnes do Hronova. Prichádzame k prateľom, k bratom. Prichádzame s otvoreným srdcom, tak, ako pred niekoľkými desaťročiami majster Jirásek prišiel k nám. Prichádzame s ochotníckym i ochotným slovom prostých slovenských ľudí, ktorí majú radi divadlo a osvetu vo vše. Tohto roku sa vám predstavujú naši východňari z Trebišova i baníci z Prievlázde. Ich výkony na javisku nehovorí, a nemožno povedať všetko. Vy to iste chápete! K tomu, aby sme sa lepšie poznali, poslúžia kúty, zákutia, lavičky i súkromné stretnutia. A tam si stiskneme ruky: Tonda i Ondro, Pepík i Jožo, Anča i Věra. Tam si povieme, že v Hronove priateľstvá začínajú, ale nekonečia. Andrej Leňo, Košice

Milí soudruzi ze Sezimova Ústí

právě jsem přišel z vašeho představení a nedá mi to, abych vám o něm nenapsal pár slov.

Jsem přesvědčen, že Dietlovu komedii hrajete rádi. Vždyť má tolik humoru a radosti - a je to humor i radost naší současnosti. Nepochybují také, že vaše představení přispělo ke kulturnímu životu Sezimova Ústí a jeho okolí.

Ale ruku na srdce - je to opravdu vaše představení?

Ano, vy jste je nazkoušeli, vy je hrajete. Jenom hrajete. Nevytvořili jste je. Pokusili jste se pouze o kopii výtečné inscenace libeňského Divadla S. K. Neumanna.

Kde však zůstala vaše vlastní tvořivost? Cožpak tak málo důvěřujete svému nadání, cožpak tak podceňujete svůj vlastní rozum? Kam se ztratila ušlechtilá citizádost, kterou má každý, kdo se pokouší umělecky pracovat, citizádost přijít s něčím novým, osobitým? Kde zůstala touha divadelníka tvořit, formovat po svém svoje myšlenky, svoje představy o hře?

Ne, nevěřím, že byste neměli tuhle citizádost, tuhle touhu.

Vy jste si zřejmě jen neuvědomili, že takhle se nelze učit od profesionálních umělců, že tímhle způsobem ochotnické práce se staví na hlavu pojem i smysl slov „lidová tvořivost“.

A to jistě vy - soubor plně o nadšeně pracující - nechcete. Váš Vladimír Semrád.

Soubor kulturního klubu JZD Sezimova Ústí sebral fršku J. Dietla: Nepokojné hody sv. Kateřiny.

VČERA

V Hronově se opět sešly v ranních hodinách kroužky jednotlivých krajů, tentokrát aby si pohovořily o představení Corinthiských Trojanů v podání pražského souboru Máj. V 10 kroužcích zasedalo 200 účastníků. Právě tak jako na pozdější diskusi plenární byli i zde Trojané přijati s velkým, skoro bezvýhradným nadšením. Zvláště kladně byl hodnocen výběr a vlastní zpracování hry, ale i její režie a herecké výkony, a především politická účinnost.

Po odpoledním a večerním představení se v Jiráskově divadle představil soubor kulturního klubu JZD Pokrok ze Sezimova Ústí s frškou Jaroslava Dietla Nepokojné hody sv. Kateřiny.

Milovníci tance se mohli večer zúčastnit přátelské besedy s tancem v ZK Smeralových závodů.

Výlet, jehož účastníci měli sraz ve 14 hodin před divadlem, směřoval k Turovu, Blánku Jiráskova

kraje. Tam výletníci zjistili, že restaurace ještě loni fungující je zrušena.

Slavnostní uvítání před divadlem a potom na MNV patřilo divadelnímu souboru ZK Potravinářského kombinátu z Trebišova, který přijel na Jiráskův Hronov s dramatičkami jedné povídky z Jilemnického Kompasů v nás.

V Náchodě byla odpoledne beseda s pracujícími n. p. MEZ o Visněvského Optimistické tragedii v podání souboru ZK Královopolských strojčích. O jejím příběhu přinášíme v tomto čísle podrobnější zprávu.

V 16 hodin uvítali v Náchodě soubor Máj, který tu uspořádal ve 20 hodin představení Trojanů. Ti, kteří nedostali na představení lístky, mohli navštívit promítání Kráskova filmu Mladá léta na náhodnějším náměstí.

IDNĚS

Po práci v diskusních kroužcích (od 8 hodin) a plenární diskusí v

ZK Smeralových závodů od 10.30 hodin o představení Nepokojných hody sv. Kateřiny bude ve 14 hod. slavnostní uvítání souboru ze Staré Bělé, který zítra sehraje v Hronově Pavlinovu Zelené pustiny.

Předseda Národního shromáždění Zdr. Fierlinger bude mezi 15. a 17. hod. besedovat se zemědělskými družstevníky v kině ve Velkém Poříčí.

V 16 hodin je na hronovském náměstí koncert dechové hudby.

V 17 hodin bude v ZK Smeralových závodů veřejně přístupná beseda s dramatičkami přítomnými na XXIX. JH. Besedu povede Vladimír Semrád.

Ti, kteří navštívili představení odpolední, mohou se večer zúčastnit na náměstí promítání slavného filmu Jerábí táhnou sovětského režiséra Kalatozova, který získal první cenu na loňském festivalu v Cannes.

Jako obvykle můžete si i dnes přijít zatáhnout do ZK Smeralových závodů. Začátek ve 20 hodin.

Do Náchoda se dnes vypravíme ve 14 hod. na zajímavou vycházku na téma: „Dobrošov a Peklo v díle Jiráskově.“

V 15 hodin je v Náchodě beseda s výtvarníkem Karlem Šálkem na jeho výstavě v Domě osvěty.

Na MNV bude v 16 hodin uvítán soubor ze Sezimova Ústí který večer sehraje v Náchodě Nepokojné hody sv. Kateřiny.

V kině na náměstí budou ve 20 hodin promítány dokumentární filmy.

ZÍTRA

V neděli se jako obvykle sejdou ve škole v Palackého ulici v 8 hod. diskusní kroužky krajů, po nichž bude v ZK Smeralových závodů následovat plenární diskuse o představení Kompas v nás. V 8 hodin bude také zahájen v osmiletce na náměstí kurs účastníků dálkového školení ÚDLT.

Diskuse o tomto představení bude v kroužcích téhož dne ve 20 a

ve 23 hod. a v plénu pozítří v 8 hodin.

Po koncertu na náměstí bude ve 14 hod. uvítán soubor Tesly z Pardubic, který přijel na JH s představením dramatičky Tvalnova Toma Sawyera.

Odpoledne a večer hraje divadelní soubor osvětové besedy Stará Bělá Zelené pustiny Ant. Pavlina.

V 17.30 hod uvítáme před divadlem soubor z Blanska.

Na náměstí se budou ve 20 hodin promítat diapozitivy a v 21 hodin v ZK Smeralových závodů, si můžeme zatáhnout a poslechnout zábavnou hudbu.

V Náchodě je v 9 hodin ráno na náměstí loutkové představení pro děti, v 11 hodin uvítání trebišovského souboru, který odpoledne vystoupí se svým pásmem zpěvu, tanců a uměleckého slova. Ve 14 hodin je v Náchodě velká manifestace k 15. výročí slovenského povstání za účasti předsedy národního shromáždění Zdeňka Fierlingra.

Radosné sněmování po úspěšné inscenaci

V plénu

Po nadšeném přijetí Corint-hovy hry „Trojané“ sehrané dramatickým souborem Máj, konala se včera plenární diskuse o této hře a jejím provedení.

Jednoznačný úspěch a nadšené přijetí naznačovalo, že nebude o čem diskutovat a že celá diskuse vyzní jasným konstatováním úspěchu celé hry. Průběh diskuse však ukázal, jak vyrostli naši ochotníci nejen po stránce odborné divadelní, ale hlavně politicky. Kritičnost diskuse byla velmi cenná. Účastníci Jiráskova Hronova nepodlehli spokojenosti a nadšení po úspěšném provedení hry, ale hluboce analyzovali hru a její provedení. Co je však nejcitlivější na této diskusi, to je skutečnost, že jsme se naučili politicky myslet při divadelní práci.

Po zhodnocení politického významu hry a její režijní koncepce byla věnována pozornost jednotlivým postavám hry. Zvláště kolem postavy gestapáka Pánera, postavy třetího profesora Busche, generála v. v. von Schönberga byla velmi živá diskuse. Bylo to proto, že správné pochopení těchto postav je do určité míry průběžným kamenem jak režiséra, tak jejich představitelů. Dle nebyly všechny názory stejné, ale všechny se shodovaly v tom, že charaktery těchto postav byly promyšleně studovány z hlediska třídního zařazení, třebaže ne se stejným úspěchem. Zvláště kladně byly hodnoceny výkony představitelů studentů.

Přímou manifestaci vyzněl diskusní příspěvek Alberta Fucka z NSR, který měl mohutný ohlas svým projevem odhodlání podpo-

rovat progresivní síly v západním Německu.

V diskusi byla věnována pozornost funkčnímu hudební scéně. Scéna byla hodnocena obecně kladně, jen obrazu Troje mohla být věnována větší pozornost. To vše však nezmenšilo výsoce kladné hodnocení velmi úspěšného představení a účastníci diskuse odcházeli plni nadšení s vědomím, že „boj pokračuje a že je třeba dále bojovat“ v duchu posledních slov hry.

Josef Škop

V kroužku

Systém kterým se diskutují kroužek kraje České Budějovice rozhodl pracovat, se osvědčil. Rozbor představení Trojané, který si připravili s. Svoboda a s. Holubářová, se stal dobrým základem rozpravy. Její závěr vyzněl takto:

Na režijní koncepci bylo nejcitlivější to, že se nikde divákovi neuvolnovala. Nemuseli jsme očekávat režijní nápady nebo vynalézavost aranžmá. Režisérovi ruku bylo cítit všude, pevně herce vedla, ale divák vnímal už jen život, hrůzu hry. Příkladem byla práce s komparem. Každá, třeba i nemá postava měla svůj jasný charakter, své vztahy k základním konfliktům. Ze není malých rolí, dokládá Jaroslava Mikešová, která hrála paní Hackerovou. Vytvořila postavu velmi výraznou, přesně vyznačenou sociálním zařazením. Nejlepší se nám líbila, že měla stejné charakterové prvky jako její syn. Profesor Páner používal příliš vnějších prostředků k vytvoření nacisty a zapomněl do své postavy vnést také prvky svého profesorského povolání. Průšvihem v cho-

vání, která byla jediným charakterotvorným prostředkem, nestačila k vytvoření plnokrevné postavy.

Vyskytla se otázka, zdali trochu matně vytvořené postavy ředitele neměly poněkud více pomoci jeho spolupráci. Protože na něm záleželo, aby vytvořili kolem něho atmosféru, aby svými vztahy k němu udělali z něho postavu všeovládajícího ředitele měšťáckého gymnasia.

Závěrem kroužek konstatoval, že je radostné hovořit o tak jemných nuancích představení. To však lze jen u představení tak kvalitního, jakým „Trojané“ jsou!

Marie Veselá

Trebišovská rozprávajú

Vyhľadali sme vedúcich pracovníkov divadelného súboru ZK Potravinár z Trebišova, Petra Kavečanského, režiséra, Jána Škerbika, vedúceho zmiešanej umeleckej skupiny, Jána Jurkoviča, tajomníka ZK a položili sme im niekoľko otázok.

1. Koľkokrát ste už na Jiráskovom Hronove?

Už po štvrté, odpovedá Peter Kavečanský a oči mu žiaria radostou. Prvýkrát to bolo v roku 1949, vtedy, keď Jiráskove Hronov dostával novú tvár a naplň. Prišli sme ako súbor západného klubu nášho podniku s Karvašovou hrou Bašta. V tejto hre Peter Kavečanský zobrazuje tri významné revolučné obdobia v živote slovenského ľudu – povstanie baníkov v sedemnástom storočí, revolučné roky v roku 1848 a Slovenské národné povstanie v roku 1944. Prichodí mi to na um, preto, lebo i teraz naša

U príležitosti zahájenia XXIX. Jiráskova Hronova bola otvorená v Náchode výstava šéfa výpravy Státního zájednotového divadla Karla Šálka „Práce výtvarníka na malém jevišti“.

Pro ochotnické divadelníky bývá problém vyrovnat se s výpravou divadelních her na malém jevišti. Je to problémem zvláště u her současných, ve kterých naši autoři volí sled mnoha scén, aby lépe vystihli rytmus našeho dnešního života. Máme zkušenosti, že divadelní soubory na vesnicích se zdráhají hrát většinu současných her, protože je nedovedou až na fidle vyjímky výtvarně zvládnout na malém jevišti, které má k dispozici.

Výstava výtvarníka Karla Šálka ukáže všem, jak je možné vtipnými nápady a s výtvarným vkusem inscenovat výpravné hry i na nejmenších jevištích našich vesnic. Je na ochotnických výtvarnících, aby nepěli na bytelných, selankovitě vymalovaných kulíšcích, které jsou v mnohých souborech dědictvím po předcích. Na výtvarnících chceme, aby sledovali směry ve výtvarném umění, studovali nové techniky a nechali vyniknout dobrým nápady. Výstava Karla Šálka o jevištním výtvarnictví na malých scénách je pro divadelní ochotníky vodítkem v cestě k bojovnému, politicky účinnému ochotnickému divadlu.

pk

4. Koľkokrát ste hrali Kompas v nás, a na ktoré predstavenie si najradšej spomínate?

Hronovské predstavenie bude 45. repríza tejto hry. Najradšej si spomíname na predstavenie v lučkovskej dedine Pančelach v NDR, kde sme vystupovali pred dvoma mesiacmi. Predstavenie v nás zanechalo hlboký dojem nielen preto, že nám lučkovskí Srbi rozumeli a že správne pochopili ideovú silu a myšlienku tejto hry, ale že sme sa v NDR stretli s ľuďmi, ktorí práve tak ako my budujú socializmus a bránia mier. Na predstavenie do Panče prišli ochotníci z celého okolia. Vymenili sme si skúsenosti o svojej práci a spoločne za ubehnutých chvíľ budeme posobiť na prechovaniu ľudí, robí ich krajšimi a šťastnejšími.

5. Ako váš súbor a umelecká skupina spolupracujú so závodom?

Skoro všetci členovia sú zamestnancami závodu. Máme medzi sebou vzorných pracovníkov, ako je napr. Juraj Orišenko a Juraj Bérés, obidvaja sústrikári, ktorí súťažia v kolektíve o titul Brigáda socialistického práce. Medzi uzornými pracovníkmi patria i Anna Jamborová a Pavlína Štráková. Súbor svojou prácou sa prichytuje nielen o plnenie úloh v závode, ale pomáha i pri socialistickom okrese. Trebišovský okres je už na 98% v socialistickom sektore. Práve na ceste do Hronova sme sa dozvedeli, že náš okres splnil tohorodné dodávky obilja. Plán tohorodnej výroby cukru je štyrikrát väčší ako kapacita výroby za kapitalistickej republiky.

6. A nakoniec otázka divadelná. Co chystáte do budúcej sezóny?

Karvašovu Polnoční omšu, Kornelčkovu hru Na stepách Ukrajiny a Lokvenčovu Popolušku pre deti. A naša zmiešaná umelecká skupina nové pásmo. — Aké? To nám Trebišovčania neprezradili, ale istotou to bude z ich prostredia. Vitajte teda na Hronove a tešíme sa na vaše vystúpenie v Jiráskovom divadle i v prírodnom divadle v Náchode.

M. J.

Informační kancelář:

uvnitř dým a gesta živá, zvenčí výklad a úrky z piva. —da

Nevyjasní dnešní drama svoje chmurné obzory, pokud musí režírovat zachraňovat autory. —am

Novinky divadelních her

a moderní divadelní teorii
dodá vám prodejna

n. p. KNIHA v Hronově

Navštivte ji právě ve dnech
Jiráskova Hronova,
jistě najdete to, co hledáte.
Současně vás upozorňujeme na

antikvariát n. p. Kniha v Náchodě,

který je rovněž bohatě zásoben
divadelními texty a knihami
o divadle.

Vyžádejte si seznamy v naší hronovské prodejně

Zpravodaj XXIX. Jiráskova Hronova U NÁS vychází denně ve 14 hodin. Vydává jej přípravný výbor XXIX. JH, řídí redakční rada. Redigují Jiří Píber (hlavní redaktor), Martin Jančúška a Helena Červená s křehem spolupracovníků. Výtvarná spolupráce František Koubek. Technický redaktor Pavel Kopecký. Redakce je v učňovské škole, Čapkova ul. 123, telefon Hronov 104. Tiskne Jiskra, národní podnik, provozovna Hronov. N 107319

Cena jednoho čísla Kčs 0,50.

Chvilka v Náchodě

okno, výkladní skříň, prodáváči i lidé v ulicích, všechno to dýchá slavnostní vůni něčeho neznámého a nového. Každému čtu v očích: letos poprvé... jsme moc rádi, moc jsme se těšili, líbí se ti u nás?

V Hronově mám pocit něčeho velkolepého, něčeho dražého, co se mi vždycky po dlouhé době vrací, ale zde v Náchodě jsem viděla první úsměv, křehkého a čerstvého tvorečka. Obojí má svůj půvab a najednou mi připadá, že Hronov a

Náchod k sobě patří, že tomu tak bylo vždycky. (Ovšem, jak nejsem znácní místních poměrů!)
Ve čtvrtku tu začali. Pionýři, rozhlas, ochotníci lidé, denervování a pobledlí funkcionáři, přesně jako v Hronově.
Královopolským se zde jejich Optimistická tragédie trochu více ozivila a rozprúdila. Hrál tu lépe a jim prý se tu také hrálo lépe.

K čemu vlastně ten patron není dobrý? On se ale i spojenec najde. Proč by si náhodouš ochotník, třeba z MEZU, nepostězoval na ty „hronovské poroty“, to neví, že letos nejsou, nie se přece nezměnilo. Taková nějaká beseda profesionálů a ochotníků, beseda o spolupráci, přítomnost zástupců Svazu čs. divadelních umělců a Svazu spisovatelů, no, tam se vždycky ně-

jaká ta fráze řekne, ale zitra si to jinde vypijou, tam si to své hoře z kritiky vykleje.
Skoda toho skvělého nápadu! Beseda s pracovními patronáty je taková dobrá věc. Vždycky se všechno nepovede, zkušenostmi se člověk konečně učí, snad na tu příští přijde už více těch diváků ze závodu a soubory tu nebudou rozsvěť „lásku“ k bližnímu.

Nač si ale kazit náladu. Venku je tak krásně, poslední snímky si nechám na divadlo a zámek, potom přijdu já a v pozadí slavnostně vyzdobená busta Aloise Jirásky, něco zbude na tu výzdobu.

Potom ještě zkusím, jak se v Náchodě jí. Byla jsem opravdu mile překvapena. Tolik čiperných hochů se najednou o vás stará. Ten polévku, ten příkrm, potom nějaké to pít, i cigaretu vám zapálí (a to prosím ne jen ženám!), jedním slovem: slavnost.

Před radnici stojí autobus: Náchod—Hronov, zvláštní kyvadlová doprava, jedna ze specialit XXIX. Jiráskova Hronova. —hč

Kupte si...

Kupte si, prosím vás, brožurku XXIX. Jiráskova Hronova, kupte si nové číslo zpravodaje U nás, kupte si pohlednice, kupte si odznaky... Tato slova nás doprovázejí v Hronově na každém kroku. Za ten den je uslyšíte nečíslněkrát. Zdá se mi, že by bylo dobré, sily mladých prodáváčů nějak účelněji rozdělit, aby návštěvníci Hronova jimi tolik netrpěli. Já sám jsem vyzrál aspoň na prodáváče programu a zpravodaje: nosím tyto dvě publikace pořád v ruce a mám klid.

L. Mach, Hronov

Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky

● V tomto časopise jsme se už jednou vyjádřili neuctivě o atmosféře v sále ZK Smeralových závodů, kde se konají plenární diskuse o představeních. Čtíme tak znovu a dodáváme, že K. Stanislav, předsedající diskusí o Trojaněch, lapidárně nazval tamní prostředí infarktním.

● Jednomu redaktorovi dělají potíže zkratky. Přšel se zeptat, co znamená zkratka JH. Tato zkratka mu byla obšírně objasněna. Doporučujeme k prostudování i další: PNČSD — příteli, nesleduješ, co se děje.

● Kdyby se v Náchodě více věnovali mládeži, nemuseli by si mláďa tak namáhat plíce hruzdáním a hurovským řevem při klasických skladbách, které jim hrála v amfiteátru Vrchlabská pětka.

● Velké znatelné zvuků nastalo při promítání filmu na hronovském náměstí. Nabádavý hlas hlavního představitel filmu Mladá léta Edu-

arda Čupáka v roli Aloise Jirásky se mísil s libou hudbou pronikající z Radnice. Tak zfilmované české obrození dostalo nekonvenční hudební doprovod, jako „Mučáča“ a „Sedm vrchů, sedm nocí“.

● Na besedě o spolupráci profesionálů s ochotníky prohlásil Jiří Beneš: „Viděl jsem tak špatné ochotnické představení, že by mělo být zakázáno“. K tomu poznamenal Václav Taub: „Až teď jsem si uvědomil, kolik má profesionální divadlo společného s ochotníckým“.

● Vyzdoba Hronova je letos bohatší, snad bohatší než jindy léta. Ale přece jen bychom uvažovali, kdyby biček, jímž je v jedné skíně obložen portrét Mistra Aloise Jirásky, byl alespoň o trochu méně prorostlý.

● Pravděpodobně jako v bavlince se má jistý soudruh z dramatického souboru Máj Ústředního kulturního domu doopravdy a spojit. Je totiž jediný dopravák z těch mnoha, kteří hrají v Trojaněch. Spojíte tam nemají žádného.

Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky - Hoblínky